

REJSEBREV 1. EFTERÅR 2016.

Søndag den 28. august.

Vogntoget er pakket og klar til turen sydover. Det nye cykelcover er hentet hos sejlmageren i Skælskør og monteret som foreskrevet. Suz fejrer fødselsdag, så vi kører først til en lille morgenbrunch i Højbjergparken. Ønsker til lykke. Får selv en stor ”krammer”, og gode ønsker for efterårsturen, der i år går mod SØ til Albanien og Grækenland.

Afgang Drøsselbjerg.

Nikolaj. Lidt betænkelig!

Vi fraviger vores indædte modstand mod færgepriserne på Østersøen, og vælger i år Gedser – Rostock overfarten. Det er der to grunde til. Vi sparer ca. 235 km, da vi har valgt at køre gennem Polen. Og så er vi – måske kun Torsten – nysgerrig efter at se den nye færge M/F ”Berlin”, der er indsat på ruten for ganske nylig efter et noget turbulent byggeprojekt, der ikke lader IC4 skandalen noget tilbage at høre i forhold til fejlagtig projektering.

Vi sætter sædvanen tro god tid af til køreturen til Gedser. Det var nu ikke nødvendigt, for færgen var over en halv time forsinket i ankomst. Så allerede her var den tidsmæssige besparelse ved at fortone sig i ingenting!

Færgen var da nydelig! Men indretninger var nu ikke noget, der rykkede meget ved vores fornemmelse for æstetik og kunstnerisk udfoldelse. Det var sådan på det jævne, og bar tydeligt præg af de kompromiser, man har måtte indgå i forbindelse med det fra starten fejlslagne projekt. Og så er den jo også Tysk!

Til gengæld serverede de en udmærket gullaschsuppe. Det har man altid været god til syd for grænsen.

Gedser færgehavn.

M/F ”Berlin”.

Afgang Gedser. Noget forsinket.

Broen og besætningens apering er i dag totalt lukkede områder, hvor der ikke er umiddelbar adgang for passagerer eller ”gamle pensionister”.

Så efter en hurtig rundtur, var der god tid til fordybelse på overfarten, der trods alt varer 1 time og 45 minutter.

Det blev sent inden vi kom til Rostock, men valgte alligevel at køre videre og overnatte på en autocamperplads i **Kyritz**, nær Berlin. Turen var ikke uden udfordringer, da der trak et voldsomt uvejr ind over nordtyskland, der fik selv de store BMW og Mercedes til at trække i nødbremsen, og sætte hastigheden ned til gammeldags østtyske forhold.

Mandag den 29. august. Efter en god tiltrængt nattesøvn sætter vi kurs mod Polen.

Vi har længe på ønskeseddelen haft et besøg i **Auschwitz/Birkenau** lidt uden for **Krakow**. Men da de Polske veje ikke umiddelbart er noget at prale af, bider vi turen over, og tager en overnatning på en autocamperplads i **Przemkow**. Pladsen ligger i forbindelse med en nydelig restaurant, der imidlertid er lukket. Men naboen siger, at vi uden problemer kunne benytte parkeringspladsen. Så det lod vi naturligvis ikke være usagt.

Polen har motorveje af vekslende kvalitet. Det første stykke efter grænsen tillod kun en hastighed på max. 60 km/t, hvis man ville undgå skader på de indre organer! På landevejene har man stadig indtrykket fra ungdommens veje i Danmark inden FDM og andre bilglade institutioner fik fældet samtlige vejtræer i landet, og for sent opdagede, at de faktisk øgede

trafiksikkerheden. Det selv om en uheldig sjæl ind imellem kunne kom til skade i et frontalt sammenstød med et træ, der ikke var sådan at flytte!

Og nu prøver man så noget halvhjertet at råde bod på tidligere tiders fejltagelse.

Ikke med den helt store succes, da mange af de nye planter lider en noget kummerlig tilværelse, og sjældent holder sig i live i flere vækstsæsoner.

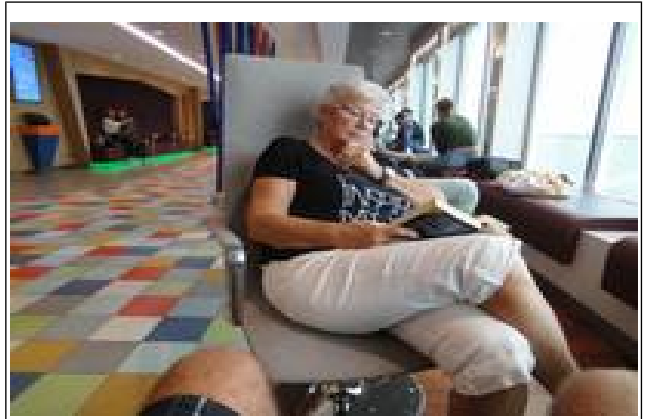
Tirsdag den 30. august.

Vi havde egentlig planlagt at besøge **Auschwitz** på egen hånd.

Vi kender historien, og har aldrig været særlig begejstret for at gå i hælene på en guid, der fortæller stolpe op og stople ned om detaljer, vi alligevel har glemt dage efter!

Men det projekt måtte vi opgive af flere grunde, og sluttede os til en engelsktalende guidetur, der varede 3 – 4 timer incl. bustransport mellem Auschwitz og Birkenau, der ligger et par kilometer fra hinanden.

Koncentrationslejrene Auschwitz/Birkenau var nok de mest forfærdelige nazisterne etablerede under 2. Verdenskrig. 1,5 millioner mennesker blev udryddet med koldt blod. Ca. 8.000 tusinde om dagen under spidsbelastning.

En stille stund på "Berlin".

Przemkow.

Polsk landevej med hyggelige vejtræer.

Info. Auschwitz.

Auschwitz. "Arbeit Macht Frei".

Transporten ankommer.

Gaskammeret i Auschwitz

Krematoriet i Auschwitz.

KZ- anlægget i Auschwitz er stort set bevaret efter krigen, men Auschwitz II, også kaldet Birkenau, der var den egentlige udryddelseslejr, blev delvist ødelagt af tyskerne, da de trak sig tilbage i slutningen af krigen. Træbarakkerne blev brændt. Kun skorstene står tilbage. Gaskamre og krematorier blev sprængt i luften, og henligger nu kun som ruiner.

Birkenau.

Onsdag den 31. august. Dagen står i ”køreglædens tegn”! Hårdt arbejde fra morgen til aften ad små veje gennem Polen og Slovakiet til det sydlige Ungarn, hvor vi havde spottet en autocamperplads. 10 timers kørsel og kun 535 km. på kilometertælleren. Pladsen lå langt ude på ”Lars ty..... mark” i forbindelse med noget stutteri og en restaurant nær byen **Bugac**. Der var ingen at betale til da vi ankom, og heller ikke næste morgen. Så overnatningsprisen var overkommelig!

Bugac. "Fin overnatning"!

Torsdag den 1. september. Motorvejene i Ungarn og Serbien er gode, og ikke særlig trafikkerede, så vi tilbagelagde 430 km. på blot 5 timer. Dagens mål var en lille campingplads lidt syd for Beograd i byen **Jagodina**. Pladsen var helt ny, og bestemt i den mindre afdeling af campingpladser. Pladsen var gravet ud i bjerget over byen, og bestod af i alt 8 pladser. Dertil en beskeden reception og et toiletrum med to toiletter og et baderum til deling. Der var ingen da vi ankom, men venlige naboer ringede til ”campingmutter”, der kom spændende på sin el-cykel i løber af en halv time. Naboen mente nok vi trængte til lidt forplejning, og bød på et lille traktament, hvilket vi dog takkede pænt ”nej tak” til.

Nedkørslen til pladserne var ualmindelig stejl. Så selv om vi har rigelig med HK, valgte vi alligevel den øverste ved porten.

Vi har valgt ikke at veksle valuta i de lande, hvor vi kun er på gennemrejse.

Det går udmærket, da man med stor fornøjelse tager mod Euro. Og ikke umiddelbart er karrig med kursen, der ved lidt almindelig hovedregning virker meget fornuftig. Her på pladsen fik vi oven i købet tilbage i €, hvilket vi normalt ikke er vant til.

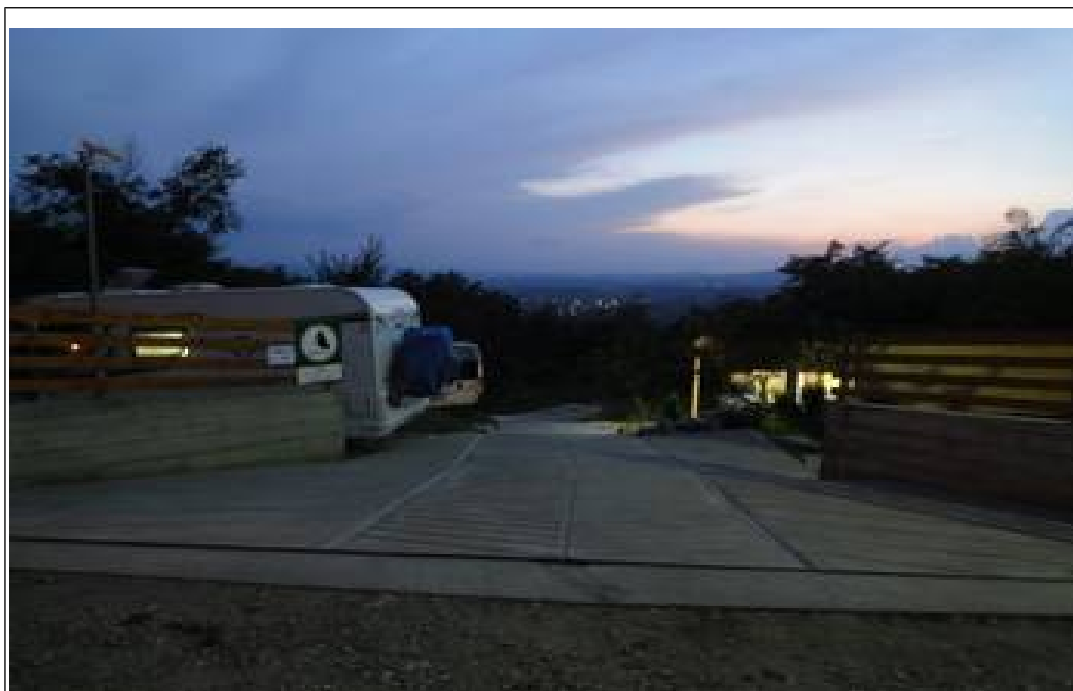
På en tankstation uden betalingskort fik vi retur i lokal valuta, som det dog viste sig vi fik brug for ved udrejse, hvor en pæn uniformeret dame opkrævede 300 dinarer (ca. 25 kr.).

Hun kaldte det ”miljøafgift” uden vi dog fik kvittering på beløbet.

Men ”kaffekassen” skal jo også have et tilskud ind imellem!

Indskrivning Camp. Ruza Vetrova.

Udsigten fejler ikke noget.

Fredag den 2. september. Selv om udsigten fra bjerget ikke fejler noget, traver vi alligevel en tur ned i byen. Den største attraktion er ubetinget en stor park. En grøn oase i et kuperet terræn i en ellers ret trist by. Men her er der etableret rindende vand i rigelige mængder, friluftscene og små restauranter og udskænkingssteder.

Aqua Park, Jagodina.

Aqua Park, Jagodina.

På "Grøntorvet" i byen havde vi ikke brug for forsyninger, men den venlige stædeholder ville både give hånd og fotografere. Så det blev han naturligvis. Måske fordi lykken havde tilsmilet ham mere end makkeren, der måtte tage til takke med en presentning på hjørnet til en lille smøge

En tilfreds grønthandler.

En knap så heldig kollega.

Lørdag den 3. september. Afgang Jagodina og kurs mod Sarajevo.

Det går ad små veje med vekslende trafik! Og hastighedskontrollen er intens, så speederen skal behandles med varsomhed.

Grænsekontrollen mellem Serbien og Bosnien-Hercegovina tager tid indtil vi opdager, at vi blot kan køre udenom lastbilerne, hvor papirgangen kan være en langvarig affære.

Turen gennem dalen mod Sarajevo er vidunderlig smuk. Den følger på lange strækninger floden Drina, hvor de gamle broer er et betagende skue.

Og de er trods alt ikke alle ødelagt under Balkankrigen, hvor man ellers ikke var særlig nøjeregnende med ødelæggelser af også gamle kulturelle og historiske monumenter.

Indrejse Bosnien-Hercegovina.

Men tiden går jo, når der både skal fotograferes og tages hensyn til trafikken. Efter 8 timers og 371 km i logbogen har vi fået nok for den dag. Vi gider ikke flakke rundt inde i Sarajevo for at finde parkering i nærheden af den gamle by. 15 km. inden målet trækker vi håndbremsen på en tankstation, og slår os ned for natten der.

REJSEBREV 2. EFTERÅR 2016.

Søndag den 4. september. Efter en rolig nat på tankstationen kører vi det sidste lille stykke vej ind til **Sarajevo**, en by med ca. ½ million indbyggere, i det forfængelige håb at finde en acceptabel parkeringsplads ikke for langt fra centrum. Men forfængeligheden blev gjort til skamme. Det var en håbløs opgave. Vi fandt ganske vist et par lukkede områder med parkeringsvagt, og var sikre på, at lidt hård valuta i € ville åbne alle døre. Men den gik ikke! Vi blev pænt afvist og bedt om at veksle på et nærliggende hotel. Det orkede vi simpelt hen ikke i over 30° varme og stadig et pænt stykke til centrum. Så det blev til en paradekørsel gennem byen, der umiddelbart virkede genopbygget efter krigen. Infrastrukturen så også ud til at være på plads, selv om nogle af sporvognene så noget bedagede ud. Vi satser i stedet på lidt oplevelser i **Mostar** godt 100 km. længere ned mod kysten. Og der var vi heldige. 2 min. gang fra den gamle bydel med broen **Stari Most**, finder vi en P-plads – mod betaling – hvor vi med lidt god vilje kan knibe os ind.

En nat med truckerne.

"Rundtur i Sarajevo"!

Flot tur mod Mostar.

Mostar - Stari Most.

Jo! Der var krig på kniven.

Broen Stari Most var under krigen centrum for indædte kampe

mellem på den ene side af broen de kristne, og på modsatte side muslimerne.

Broen blev jævnet med jorden, men efter fredsafslutningen genopbygget, med velvillig hjælp fra udlandet, og står nu som et vartegn for fred og forsoning. Gennem vores tur i dag har vi ikke set mange tegn på tidligere stridigheder, men her har man, måske for et syns skyld, ladet nogle bygninger stå, med tydelige tegn på krigens gru.

Turister var der i hobetal. Men de lokale pyntede nu også i gadebilledet!

Hele området omkring broen var en lang souvenirbod af den værste slags. Så det var slemt!

Kirker, moskeer og minareter var genopbygget, og kunne med små skridt til siden fra "hovedgaden" nydes i en stille stund.

Kun adgang for mænd!

"Lokal pynt" i gadebilledet.

Når fødderne er vaskede.

Et par skridt fra hovedgaden.

Det var en varm dag. Temperaturen sneg sig over 30° i skyggen. Så er det fristende – når nu lejlighed byder sig – med en kold dukkert i klart, rent og især koldt flodvand fra bjergene. Lissie nægtede i starten at kendes ved "badedyret", men accepterede trods alt "underhylene", når der nu var tale om en nødsituation! Hvem kunne også vide, at der var en lido her i byen!

Vi kører fra Mostar sidst på dagen, dog uden at blive fristet af det lokale kunsthåndværk. Selv om det ikke skortede på opfordringer.

Vi havde hjemmefra planlagt at besøge en lille kurby centralt i Montenegro, hvor man reklamerede med stegte ål til en fornuftig pris. Og det lyder jo ikke så dårligt.

Det var kørselsmæssigt lidt af en udfordring, da vejene sandt for dyden ikke var prangende, og vi med jævne mellemrum erfarede, hvorfor der er ”kofangere” på biler!

Grænsekontrollen mellem Bosnien-Hercegovina og Montenegro tog igen en del tid, selv om trængslen var til at overse.

Da vi kom forbi en landevejskro opgav vi de stegte ål. Trak håndbremsen, forhørte os hos tjeneren, hvad han kunne anbefale, og fik tilladelse til at overnatte i ”baghaven”. Torsten havde forelsket sig i noget gedeskank. Men det syntes den gode tjener nu han skulle holde sig fra! Det blev i stedet til en vidunderlig lammeragout, ½ liter øl og aftenkaffe til 12 € pr. næse.

Mostar. En lokal sælger!

Plads nok! Jo! Hvis man tror på det.

Og her får vi god brug for vores erfaring fra landbruget!

Mandag den 5. september. Tjeneren holdt, hvad han lovede.

Fint natlogi i ”baghaven”, hvor vi om morgenen blev vækket af ”bjældeklang”, da den lokale landmand drev sine kreaturer på græs.

Måske i de omkringliggende vejrabatter. Hvem ved?

Landevejskro "Kastel".

Fuld af fortrosthed kørte vi videre mod de ”stegte ål”. Men da vi kom til frakørslen mod den lille by, opgav vi alligevel det forehavende.

Vi havde fået rigelig kørsel på småvejene med de udfordringer det nu giver.

Farvel ”stegte ål”. Vi fortsatte mod turens næste mål, **Autocamp Safari i Ulcinj**, der ligger ved kysten tæt på grænsen til **Albanien**.

Men inden vi nåede så langt, haglede uheldene ned over os.

Først opdagede vi et stenslag på forruden, så den var revnet.

Kort tid efter fik vi alarmer for fejl på bremses og motor, men besluttede at fortsætte, da der tilsyneladende ikke var overhængende fare på færde, og landede først på eftermiddagen på Camping Safari, hvor vi fik plads næsten med forhjulene i Adriaterhavet.

Tirsdag den 6. september.

En ren ”slapper” på pladsen, hvor der dog bliver tid til at aftale tid på et lokalt autoværksted dagen efter, så vi kan få løst de små opgaver på vogntoget.

Langs kysten i Montenegro.

Ulcinj. Autocamp Safari.

Onsdag den 7. september. Det viser sig nu, at opgaven ikke er helt så lille som vi havde håbet. Alarmen på bremserne skyldes en følerfejl.

Bremsebelægningerne skiftes uden de helt store problemer. Men det er straks værre med alarmen på motoren.

Motortesten viser, at diesel partikelfilteret er snavset, og føleren antagelig ligeså. Endvidere er der med stor sandsynlighed vand i dieselolien. Ved nærmere eftertanke kan vi godt erindre, at vi tankede langt ude på landet i Serbien, og bestemt ikke fra den mest moderne tankstation. Og det skulle vi så ikke have gjort. Men det er jo altid nemt at være bagklog.

Problemet er så, at i Montenegro udkobler man partikelfilteret på alle nye biler, "da de er for dyre at reparere". Så reservedele findes overhoved ikke i landet.

Værkstedet prøver alle mulige kunstgreb for at løse problemet. Uden at det lykkedes.

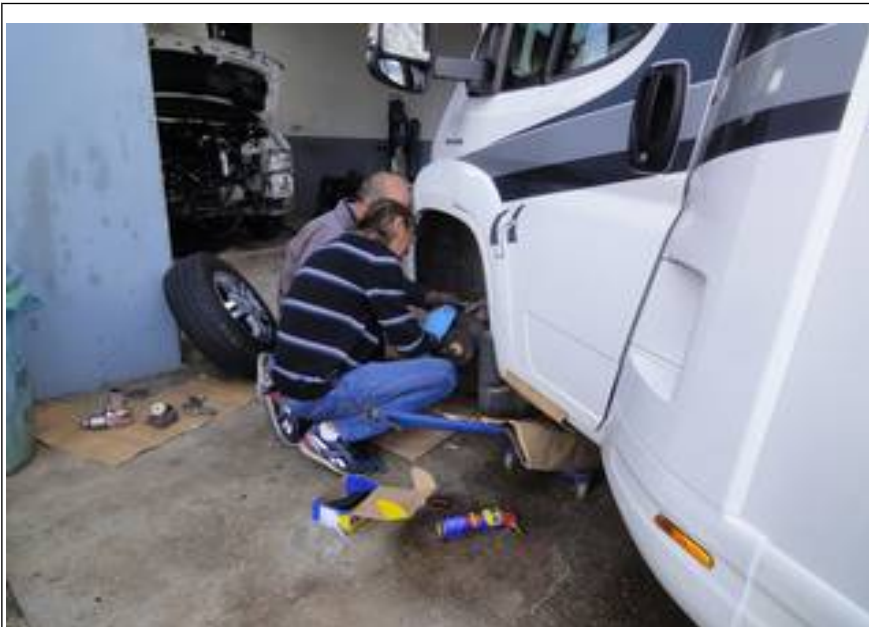
I første omgang prøver vi med udskiftning af sensoren. På værkstedet anbefaler man, at vi selv fremskaffer stumperne, og får dem fremsendt hertil. Anders er en uvurderlig hjælp til den opgave. Finder stumperne i Tyskland, og få dem sendt hertil. Nu venter vi blot på, at de dukker op på et eller andet tidspunkt, og det sker nok ikke sådan lige "hen over natten"!

Torsdag den 8. september.

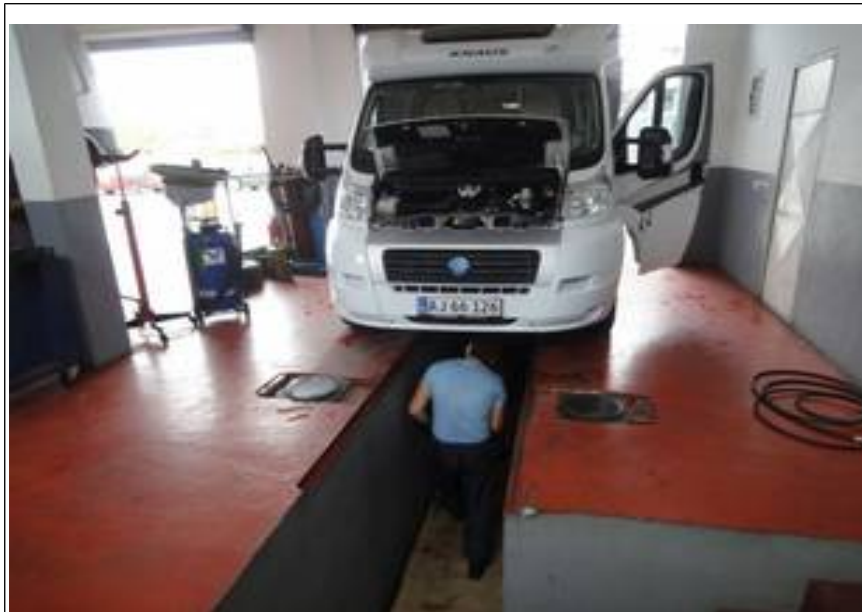
Ventetid er altid lang. Især hvis man er en lidt utålmodig sjæl!

Men omstændighederne fanger, så vi kan lige så godt indstille os på et lidt længere ophold end egentlig planlagt hjemmefra. Og bliver problemet kun løst delvis - hvad der er noget der tyder på - bliver turen nok også ændret, så vi ikke forvilder os længere sydpå til Albanien og Grækenland med selv de mest uskyldige alarmer på displayet. Men nu får vi se.

Under alle omstændigheder er det ikke det værste sted at være strandet, når nu galt skal være. Her er sol, sommer. Behagelige temperaturer, godt badevand og en strand der ikke er overrendt på denne årstid.

"Bossen" er med på opgaven. Meget betryggende.

Hvad fanden gør vi nu lille du!

REJSEBREV 3. EFTERÅR 2016.

Fredag den 9. september. Autocamp Safari er nu ikke det værste sted man kan strande og vente på reservedele nordfra. Pladsen ligger ganske vist 10 km. fra den gamle by i Ulcinj og den lille havn. Men det er jo ikke noget problem med to gode cykler.

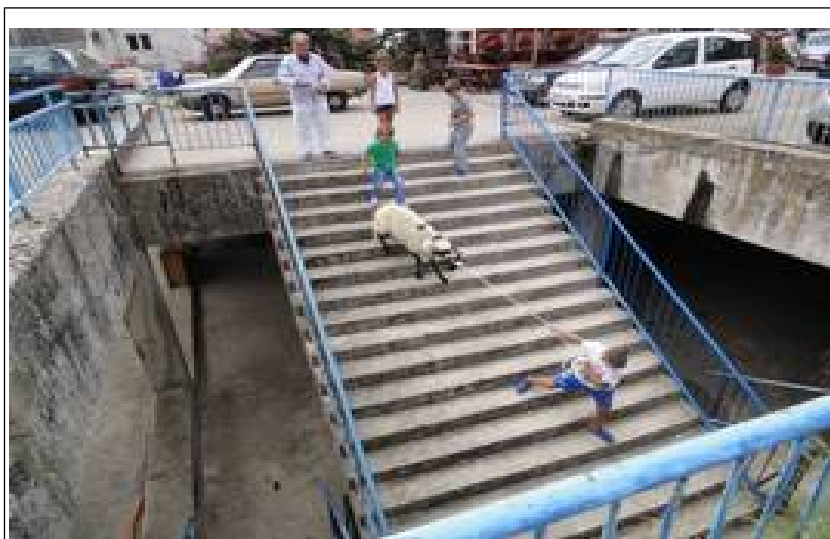

Ulcinj

Ulcinj.

At vi er i et delvis muslimsk land, ser vi mange beviser på. Moskeer og minareter er almindelige i gadebilledet, og klædedragten har også en tanke i den retning, selv om den ikke virker særlig ortodoks.

Der bliver hevet og trukket. Og givet et los i røven!

Hallalslagt kød er almindelig i Supermarkederne, og restauranterne er også med på den bølge. Slagtedyrene er måske knap så begejstrede for den tradition.

Vi oplevede i hvert tilfælde en families store bryderier med at få en ged ned af trapperne til en restaurants kælderetage. Den havde måske en anelse om, hvad der var på færde!

Efter en hyggelig rundtur med kolde fadøl, er vi klar til hjemturen. Men hvis geden ikke kendte legenden om offerlammet. Så havde vi heller ikke helt taget alle Ægyptens 10 plager i ed.

Der mangler tilsyneladende et par stykker endnu.

Vi når ikke mange halve meter ud af byen, før Torsten's cykelkæde knækker. Det sker nu lige ud for turistkontoret. Så hjælpen er nær.

Troede vi!

Men nej! Sagde den søde unge pige. I Montenegro cykler man ikke.

Her kører man i bil. Men vi kunne da prøve på et autoværksted. Her var muligvis hjælp at hente.

Vi får hende til at ringe efter en Taxa, der også kan rumme to cykler. Den venter vi længe på, uden at den dukker op. Længere henne af gaden, ud for et lille Supermarked, holder der een, vi prajer. Jo! Han kan skam køre med hvad som helst, hvor som helst, når det passer os. Men det var jo også en indkøbstur, da vi var ved at løbe tør for noget proviant. Så vi handler først ind inden afgang.

På turen har han godt gang i mobiltelefonen, og inden længe bedyrer han os med fagter og enkelte engelske brokker, at han skam kender en, der kan reparere cyklen. Men først kl. 9.00 dagen efter. Vi betaler for turen, og giver rigelig med drikkepenge. Turen kostede kun godt 11,00 €, og vi aftaler ny tur til byen lørdag kl. 9.00.

ČEVAPĐZINICA		QEBAPTORE	
HALLALL			
Čevapli	4.00	Čebapa	
Čevapli 1/2	2.00	Čebapa 1/2	
Pilešćavica	4.00	Pilešćavica	
Pilešćavica 1/2	2.00	Pilešćavica 1/2	
Punjeta pilešćavica	4.50	Pilešćavice e mješur	
Pilešć file	4.00	File pile	
Pilešć file 1/2	2.00	File pile 1/2	
Hamburger	1.80	Hamburger	
Kobasica	4.50	Kobasice	
Pilešć rašnjići	5.00	Mish pile nà hell	
Burek	10.00	Biftef	
Ramstek	7.50	Ramstek	
Šnicla	6.50	Bàrkollà	
Teladi kotlet	8.50	Kotlet viçi	
Mješano meso	10.00	Mish i pàrciàr	
Rašnjići	6.00	Mish nà hell	
Teladi medalloni	10.00	Medalloni viçi	
Čufte s korn	4.00	Čufte s copa	
Pilešć batak	3.50	Košfà pile	
Gastrana pića	1.50	Pije te gastrana	
Megavrana pića	1.50	Pije ià gaz	
Mesta obična	1.00	Uje i thjeviti	
Gastrana voda	1.00	Uje mineral	

Mad til rimelige priser.

Lørdag den 10. september. Taxaen er der præcis som aftalt, og vi kører mod byen igen. I en lille sidegade ligger vores redningsmand. Et lille gadeværksted, der tilsyneladende havde rigelig at lave, og tog sig af alt fra gamle Tomos knallerter til bedagede motorsave. Investeringen i værkstedsfaciliteter var til at overse. Alt foregik på fortorvet, og al mulig ragelse og brugte stumper lå på et gammelt bord og en betonvæg. For en sikkerheds skyld aftalte jeg med taxachaufføren, at han blev hidkaldt igen, hvis operationen mislykkedes. Prisen for køreturen efter taxameter var igen godt 11,00 €. Der blev lagt rigelig med drikkepenge. Men det kunne der ikke være tale om. I dag skulle jeg kun betale 10,00 €! Efter et hurtigt overblik var "mekanikeren" ikke i tvivl om, at den lille sag kunne han let klare. Men den gamle mand med den lige så gammel Tomos kom først til mølle.

Et styk reparation. "Vær så god"!

Og så blev det min tur.

Først til mølle.

Der blev taget et led af kæden. Og så blev den samlet igen. Ind imellem fik han en hjælpende hånd, især da kæden skulle den rigtige vej gennem gearskiftet. Men operationen lykkedes tilsyneladende.

Og så står man igen med pungen i hånden og fuld af fordomme. Gu` ved, hvad det kan løbe op i?

Hvad det kostede? Nej! Det skulle han bestemt ikke have noget for. Det manglede bare!!

Så bliver man lidt flov, og nødtvunget fik jeg ham til at putte 5,00 € i lommen.

Om det holder vil så vise sig. Men jeg kom da helskindet hjem til campingpladsen.

Søndag den 11. september. Intet nyt siges at være godt nyt. Men her venter vi stadig på stumper til camperen. Vi ved dog så meget, at de er sendt fra Berlin fredag. Så der er vel håb forude. Og imens kan vi jo dykke ned i ”biblioteket”, og glæde os over, at der stadig er langt til bunden er nået.

Mandag den 12. september. Kan man ikke tale om andet, kan man jo altid konstatere, at vejret er helt fantastisk.

Og badestranden er jo lige ved hånden. At det ind imellem kniber med almindelig oprydning hos naboerne, kan vi jo være lige glade med. Vi kan bare holde os på vores side af hegnet.

"Læsetime"!

Tirsdag den 13. - Lørdag den 17. september. Om der sker noget!

Nej! Det er meget lidt.

Stumperne lader stadig vente på sig, men fredag ringer de fra værkstedet, og beder mig køre derind. Dog ikke med camperen. De vil blot fortælle, at pakken nu er ankommet til posthuser i **Podgorica**, 80 km. herfra, og der skal betales importtold, før den kan udleveres. De mener nu nok de kan finde en løsning, så vi ikke selv skal køre derop. Så går der nok nogle dage med den lille operation.

Man sørger for god udsigt til forfædrene.

Men i bedste fald, kan de have stumperne lørdag. Og det er jo i dag, men der er stadig ”intet nyt fra vestfronten”!

Vi fordriver tiden med lidt by-, bade- og indkøbsture. Cyklen holder da endnu, hvilket cykelsmeden var kendelig tilfreds med, da vi tilfældigt stødte på ham i byen.

7,00 € for vask og klip!

Vi møder ikke mange landsmænd her. Men Bjarne og Bente fra Odense kommer forbi. De er nu på vej hjemover, hvor Bente stadig har et lille "nap" på arbejdsmarkedet, og er her kun et par dage. Det bliver til en del udveksling af erfaringer som autocampister i Europa.

Men de skal desværre videre, og har jo også en bil, der ikke har været forbi en gammel Serbisk tankstation. Den kører endnu, og forhåbentlig hele vejen hjem.

Bjarne og Bente på visit.

REJSEBREV 4. EFTERÅR 2016.

Søndag den 18. - 25. september. Vi går nu over til ”ugebreve”, da vi stadig ligger på camping i Ulcinj med et lettere handicappet køretøj.

Vi kan heldigvis stadig cykle ture i nærområdet, da den havarerede cykelkæde stadig holder.

Lidt længere mod syd møder vi en helt nyopført katolsk kirke. Om det er en skønhedsåbenbaring kan man altid diskutere, men den er opført ved hjælp af frivillige bidrag fra udenlandske trosfæller. Og der var da også en del til søndagsmesse om formiddagen.

Lidt længere sydpå, nær grænsen til Albanien, ligger en lille fisker- og badeby, **Ada Bojana**, der bestemt ikke er overrendt af turister.

Byen ligger ved udløbet af en flodarm til grænsefloden, og er meget besøgt af lokalbefolkningen. Vi nød en eftermiddag sammen med de lokale lystfiskere og badedyr.

Katolikkerne har godt fodfæste i Montenegro.

En kølig pilsner fra kassen!

Ada Bojana.

Man er nu også leveringsdygtig i andre ydelser!

Ada Bojana. Og sulten stilles uden problemer.

Men endelig, efter 15 dage, får vi besked om, at reservedelen er ankommet til værkstedet efter en tur forbi Montenegros toldvæsen, hvor told, bureaukrati, papir m.v. løber op i 100,00 €. Så er det vist også betalt.

På værksted igen.

På bunden er den egentlig god nok!

Ud med det gamle og ind med noget nyt. Og så prøver vi at regenerere partikelfiltret igen. Det foregår under meget høje temperaturer, så der er både kølevand og pulverslukker ved hånden. Men det hjalp nu lige fedt. Efter fire timer lykkedes

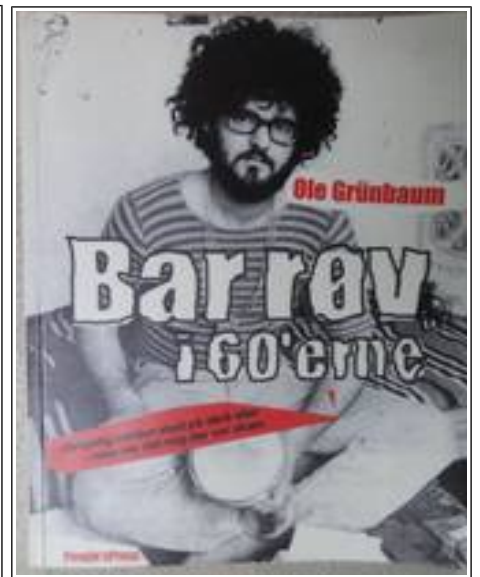
processen kun delvis. Filteret er kun 60% regenereret, og der er ingen garanti for, at det ikke bliver dårligere! Så turen går ikke længere sydover i år. Vi bliver her og nyder det gode vejr og de små priser, og så må vi se, om vi ikke kan narre Fiat'ten hjemover senere i oktober måned. Hvis ikke, må den jo op på et fejlblad!

Vi har stadig et velforsynet bibliotek med et udvalg, der spænder vidt takket være gode venner.

Til noget af udvalget skal man nu ikke være alt for sart. Men det er vi jo heller ikke!

Tak til Helge og Susan. Den første er faktisk rigtig slem!

Og "Ole" er hentet i en kasse med kasserede bøger.

Tirsdag og fredag er det torvedag i byen. Vi faldt for den friske regnbueørred, selv om den var dyr. 10.00 €/kg.

Men lod til gengæld fjerkræet beholde hovedet, hvor det nu hører hjemme!

Alternativ til et bofællesskab på ferie!

Har man en rigtig stor familie, er her måske et godt bud på en sommerferietur. Her er plads til 24 sovende beboere, og chaufføren klarer alle opgaver fra madlavning til toilettømning!

Så er der snart serveret!

Men! Vi har nu rigelig i vores lille mobile hjem.

REJSEBREV 5. EFTERÅR 2016.

Mandag den 3. oktober. Vi forlader vores lidt tvungne eksil, i daglig tale kaldet ”reservatet”. Men når det nu ikke kunne være anderledes, var det såmænd ikke så ringe endda. Men 28 dage samme sted, er nu ikke lige vores kop te. At fortsætte sydover gennem Albanien, vil være at udfordre skæbnen, så vi vender næsen nordover med kurs mod **Dubrovnik i Kroatien.**

Lidt proviantering i vores lille supermarked bliver der dog tid til på vejen. Priserne er lave her i Montenegro, så det ville være dumt at køre forbi.

Kystvejen nordpå er vidunderlig smuk, og vi kunne have valgt at fortsætte rundt omkring **Kotor bugten**, med den tur tog vi for et par år siden, så vi vælger i stedet den lille færgeoverfart ved indsejlingen til bugten, og sparer derved adskillige kilometer.

Og så har vi jo lidt med færger! Det er nu meget hyggeligt!

Lidel forsøger ihærdigt at købe iDEA!

Færgefart, Kotor bugt.

Vi havde vel egentlig ingen forventninger, hvis vi blot kom over på et eller andet tidspunkt. Men blev kendelig overrasket, da vi erfarede at man sejlede pendulfart med 4 små færger, der hver gang var lastet fuldt ud. Overfarten tog ca. 10 min. og kostede 9,00 € for camper og to personer.

Indsejlingen til Kotor bugten.

Efter et par hundrede kilometer, hvor Fiat én har opført sig eksemplarisk, har vi udsigt til Dubrovnik og den gamle bydel. Indkørslen sydfra er imponerende og meget smuk.

I Kroatien er der ikke noget der hedder "fricamping", hvor man finder en lille listig plet at slå sig ned på.

Gør man det, varer det ikke mange halve timer før en venlig betjent ankommer, og gør en opmærksom på sin "fejltagelse".

Vi gør derfor som alle andre.

Finder en passende campingplads, og slår os til ro der.

Camping Solitudo ligger tæt på den gamle by, og der er bus lige uden for pladsen. Og en fornuftig badestrand.

Dubrovnik.

Camping Solitudo.

Stadig sommer og badevejr.

Tirsdag den 4. oktober.

Fantastisk vejr.

Næsten for godt til en bytur.

Det bliver det nu alligevel til,
fra først på formiddagen.

Dubrovniks gamle bydel er på
UNESCO's liste over verdens
kulturarv. Og med god ret. Den
er simpelthen enestående.

Under borgerkrigen fik den
ganske vist nogle alvorlige
skrammer i lakken, men de er
for længst udbedret.

Turistidyllen har igen – på godt
og ondt – sænket sig over
byen. Og turister! Dem er der
mange af.

Dubrovnik. Gadebelægningen er nærmest blankpoleret.

Havnemolen. Pragtfuld i det gode vejr.

Fin udsigt fra frokostrestauranten.

Bevæger man sig blot ganske få skridt bort fra hovedstrøget, kan man stadig opleve almindelig sydlandsk idyl og hverdag. Men den sidste fisker – som vi oplevede for et par år siden – har tilsyneladende kastet håndklædet i ringen. Eller garnet på kajen. Vi spejdede forgæves efter hans lille jolle i havnen! Jo! Og så har de da også noget humoristisk sans her borte fra alfarvej. Så helt katolske er de nu ikke alle sammen! Springvandet er ikke *Manneken Pis* og var i øvrigt tørlagt, da vi trillede forbi!

Hverdag i sidegaderne.

REJSEBREV 6. EFTERÅR 2016.

Onsdag den 5. oktober. Dubrovnik er mere og andet end den gamle bydel. Vejret er stadig strålende, så vi tager en spadseretur rundt langs det nye havneområde. Her er virkelig turistaktivitet så det vil noget. Ikke underligt med tre store krydstogtskibe langs kajen.

Dubrovnik. Krydstogtkaj.

Skibsbyggerfaget har bestemt udviklet sig over de seneste mange år.

Hvor æstetikken så er blevet af. Kan man jo altid diskutere!

Røven på den store tjener penge.

Den lille havfrue er til pynt.

Og yderst til højre har vi Dubrovniks maritime forsvar under borgerkrigen, hvor Serbere og Montenegrinere sendte tonsvis af granater ned over den stakkels by.

Byen! Den er der nemlig penge og omsætning i. Så hvem vil ikke gerne eje den. Det blev så i sidste ende Kroatien, der vandt den kamp. Men byen ligger stadig som en underlig tarm langs kysten, afbrudt fra hovedlandet af ca. 20 km. kyststrækning, der blev tilkendt Bosnien Herzegovina.

Fredag den 7. oktober. Vi har nu fået så megen tillid til Fiatén, at vi tør tage på opdagelse langs kysten.

Lidt nord for Dubrovnik strækker en ca. 100 km. lang halvø, **Pelješac**, sig op langs kysten. På det NV lige hjørne ligger byen, **Orebič**, målet for vores anstrengelser. Halvøen er tilsyneladende hjemsted for Kroatiens vinproduktion. Vinmarker så langt øjet rækker, og utallige anprisninger om gratis smagsprøve og salg "fra staldøren".

Vi holder os nu i skindet. Har dårlige erfaringer med vin fra Kroatien. Så hellere en øl. Den tagen man ikke fejl af.

Orebič

Campingpladsen er et kapitel helt for sig selv.

Anlagt yderst på klipperne ned til egen badestrand.

Er man utilfreds med den, er "pølen" et fornuftigt alternativ.

Og endelig – selv om det normalt ikke er det vi sætter i højsæde – så er lokummerne af en standard vi vagabonder normalt ikke er vant til.

Og så skal vi ikke selv tørre fliserne af!

Vejret arter sig nogenlunde fornuftigt årstiden taget i betragtning.

Badetøjet bliver stadig luftet.

Og kommer der en byge, er der tålelig netforbindelse, så indendørs kan vi hygge os med f.eks. "Bonderøven"!

Camping Nivio, Orebić.

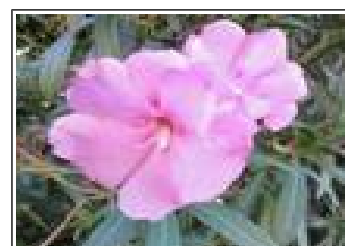
Nej! Det her er ikke "Bonderøven"!

Den ægte vare.

Lørdag den 8. oktober. Vi ligger lidt uden for byen, så cyklerne kommer ned af stativet, når vi triller ind til den lille havn med færgeforbindelse til den nærliggende ø, **Korčula**.

Selv om øen er ganske lille, og kun har 15.000 indbyggere, sejler der både bil- og passagerfærg, med pænt mange afgang dagligt.

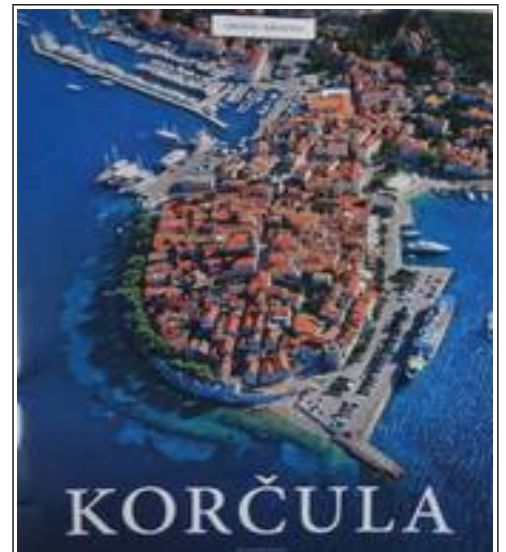

Bilfærgen til Korčula.

Bilfærgen til Korčula.

Mandag den 10. oktober. Vi opdagede dog, at passagerfærgen til Korčula kun sejlede jævnligt på hverdage, og bilfærgen lagde til noget uden for Korčula by. Så vores lille "ø-hop" blev udsat til i dag. Overfartstid 15 min. og der var pænt mange passagerer med den lille motorbåd.

Ikke store forhold. Matrosen klarer fortøjningen. Og forplejningen står man selv for. Torsten plejer at invitere sig selv en tur på "broen", men blev afvist af en sur "kaptajn".

Men han kan jo også have en dårlig dag, eller fået et rap over fingrene af stewardessen, der jo ikke var om bord. Så vi bringer et par billeder af nogle, der ligner! Byen er typisk for gamle middelalderbyer langs kysten i Kroatien.

Anlagt på en lille halvø, og omkranset af svære fæstningsværker.

De er typisk meget velholdte, selv om de som her er lidt kulisseagtige og meget "turistede".

Farvel Korčula!

REJSEBREV 7. EFTERÅR 2016.

Tirsdag den 11. oktober. Afgang Orebič midt på formiddagen. Vi skal nå færgen på modsatte side af halvøen. Den sejler kl. 12.00 fra **Trpanj** til **Ploče**, og overfarten tager en god times tid. På vej nordover sparer vi en køretur på næsten 200 km., og to grænseovergange mellem Kroatien og Bosnien-Hercegovina. Og prisen er fornuftig, ca. 350,00 kr. alt inklusiv. Færgehavnen er nu ikke som vi kender den hjemmefra. To vejbaner langs kajen. Billetkontor som nabo til travernaen, og billetteringen klarer styrmanden ved om bordkørsel. Men færgen! Den er ny og meget flot. Blot 1½ år gammel. Bygget på værftet i Pula, og udrustet med bl.a. sidste nye manøvregej. Fire azimuthpropeller. En i hvert hjørne.

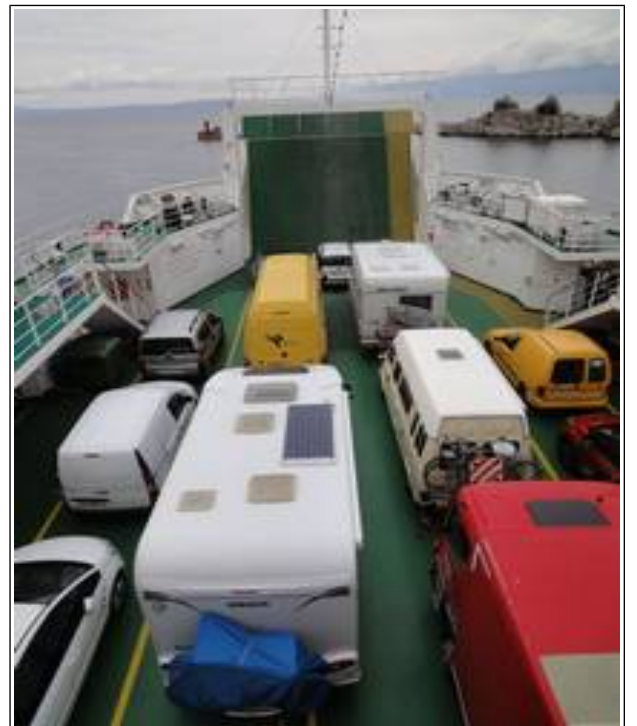
Afgang Orebič.

Færgehavnen i Trpanj.

"Færgen er i havn om få minutter"!

Og hvor ved vi så det fra?

Jo! Torsten fik selvfølgelig snakket sig til en tur på broen. Her var helt andre takter end sidst forsøget blev gjort på den lille motorbåd.

Det blev til en hel times hyggesnak og underholdning til fælles glæde for begge parter.

Imens hyggede Lissie sig i salonen. Hun er lidt blufærdig overfor sømænd. Især når de som her er påmønstret 14 dage ad gangen!

Ploče havn anløbes af andet end færger.

På fastlandet får vi et par hundrede kilometer motorvejskørsel. Hvilket Fiatén er ganske godt tilfreds med! Vi tager frakørslen mod **Šibenik**, og kører til en lille campingplads nær **Kraka Nationalpark**.

Onsdag den 12. oktober. Vi har været her tidligere engang i 1980'erne, og vil godt genopleve en af Europas smukkeste områder. Vejret har været noget blandet den seneste uge. Men netop i dag er vi heldige – eller er det planlagt?

Kraka Nationalpark.

Sol fra tidlig morgenstund og temperaturer, så vi ikke får for megen sved på panden.

"Hulemænd"!

Og vandfald.

Og så er det "badetid"!

REJSEBREV 8. EFTERÅR 2016.

Torsdag den 13. oktober. Fra Kraka vandfaldene kører vi lidt længere nordpå. Efter godt 100 km. lander vi på campingpladsen i **Nin**, lidt nord for **Zadar**. Igen en ganske lille by omkranset af vand på alle sider. Men trods sin lidenhed med en gammel historie, da den i tidernes morgen har været regeringsby. Der er nu ikke meget tilbage af fordoms storhed ud over broerne og en lille bykerne, der stadig hæges om. Her er naturligvis også en tapper kriger og en skytshelgen, hvor man får sit ønske opfyldt, hvis man kysser hans storetå. Og den skrøne er der vist mange, der tror på!

Nin

Jo! Overtroen lever stadig.

Ikke meget hovedstadsagtig!

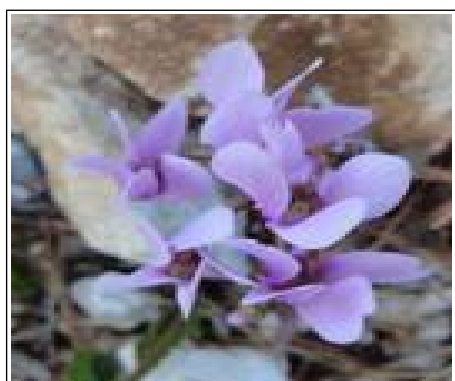
Men hvad byen måske ikke helt kan leve op til i form af oplevelser, finder vi til gengæld under en lille eftermiddagstur rundt lagunen. En pragtfuld gammel rutebil bygget om til autocamper. Den lykkelige ejer er Schweizer. Han har kørt 200.000 km. i bussen uden problemer, og mener, at den nok har kørt omkring 1 mio. kilometer i alt. Om vi må komme indenfor og se interiøret? Ja! Naturligvis. Og selv om varmegraderne var moderate, startede han alligevel ”klimaanelægget”! Et rulletag i forreste del af bussen.

Autocamper Saurer, årgang 1952. Så er man kørende!

Søndag den 16. oktober. Vejret har været ustadigt nogle dage. Så en planlagt bytur til Zadar blev udskudt til en anden god gang. Nu er vejret blevet strålende, så vi pakker sydfrugterne og kører nordover. Vi fravælger motorvejen inde i landet, og tager i stedet kystvejen, der vel er en af de smukkeste strækninger i Kroatien. Men man skal have god tid. Og det har vi jo. Ca. 200 km. til øen **Krk** tage fem timer med en kort frokostpause indlagt.

Den gamle bro over sundet ved Zadar blev sprængt under borgerkrigen i 1993, så serberne ikke kunne få deres kampvogne ud til byen. Den nye bro er opført efterfølgende, og bruges flittigt til elastikspring. Vi forsøgte os nu ikke på denne tur!

Kystvejen nordover.

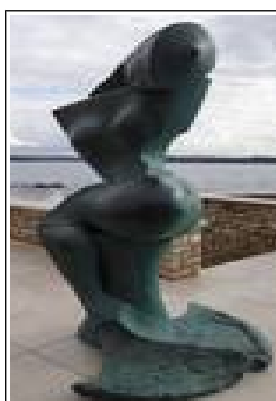

Kystvejen nordover.

Udsigt til sydenden af Krk med et par småøer i forgrunden.

Vi slår os ned på **Camping Njivich** i byen af samme navn på øen **Krk**.
Det blev til nogle dage, hvor højdepunktet nok var, at vi stadig kunne dyrke vores "kl. 17.00 badetur" i havvand!

Camping Njivich.

Torsdag den 20 oktober. Afgang Krk. Kursen sættes tværs over Istrien til **Novigrad**. Endnu en lille ferieby på vestkysten af halvøen, der tilbyder alt, hvad en ferie- og solhungrende nordeuropæer kan ønske sig.

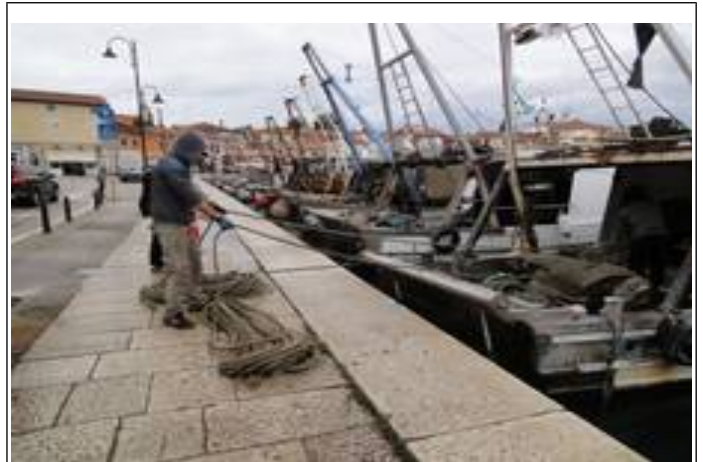
Vi er dog så langt henne på sæsonen, at turiststrømmen er tørret ud, og solen lader også en del tilbage at ønske!

Og strandstole! Dem kan det vist godt betale sig selv at indkøbe.

Novigrad by er nu heller ikke det helt store.

Det mest positive man kan sige er, at den har en stadig aktiv fiskerihavn.

Og en enorm lystbådhavn, hvis det ellers er interessant!

Novigrad.

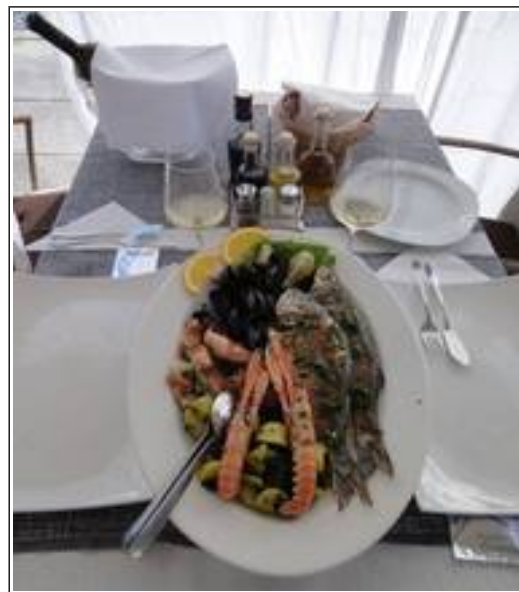

REJSEBREV 9. EFTERÅR 2016.

Søndag den 23. oktober. Det sker ikke så tit. Vi er trods alt pensionister. Men inden vi vender ryggen til Novigrad, og fortsætter nordpå, bliver der trods alt plads i budgettet til en lille fiskeanretning, serveret på hvid dug, og med stivede stofservietter som ”tilbehør”!

Novigrad. "Good By"!

En nøjere granskning af håndbøgerne leder os på sporet af en lille campingplads i det NV-lige hjørne af Slovenien, der stadig er åben. Da vi ikke har noget imod bjerge og bjergkørsel, bliver det målet for dagens etape. Vi krydser op langs grænsen mellem Kroatien, Slovenien og Italien, og er glade for, at der ikke er grænsebomme her, efter at alle lande nu er medlem af EU. Vi slipper for motorvejsafgift i Slovenien, ved at tage en lille, smuk bjergvej rundt Triest, og lander omkring middagstid i **Kobarid**.

Byen ligger på den gamle østlige frontlinie under 1. Verdenskrig, kendt som **Isonzo Fronten**. Fronten gik fra Alperne til Adriaterhavet, og man kæmpede bravt fra 1915 – 1917, uden at fronten rykkede mange meter. Området er spækket med museer og minder fra og om perioden. Nu er det et yndet rekreativt område, med et udbud af alpine sportsudfoldelser, her i byen bl.a. *Riverrafting* på floden **Soča**, der stort set løber gennem pladsen.

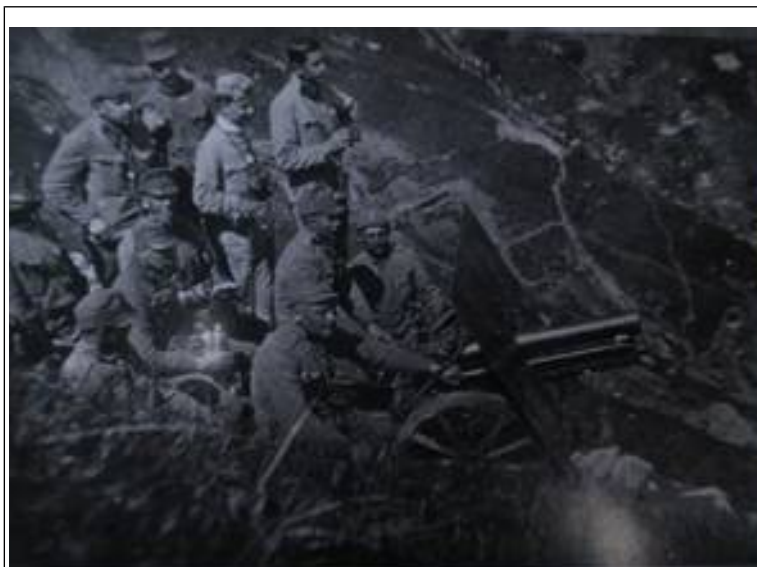

Kobarid. Efteråret er så småt på vej.

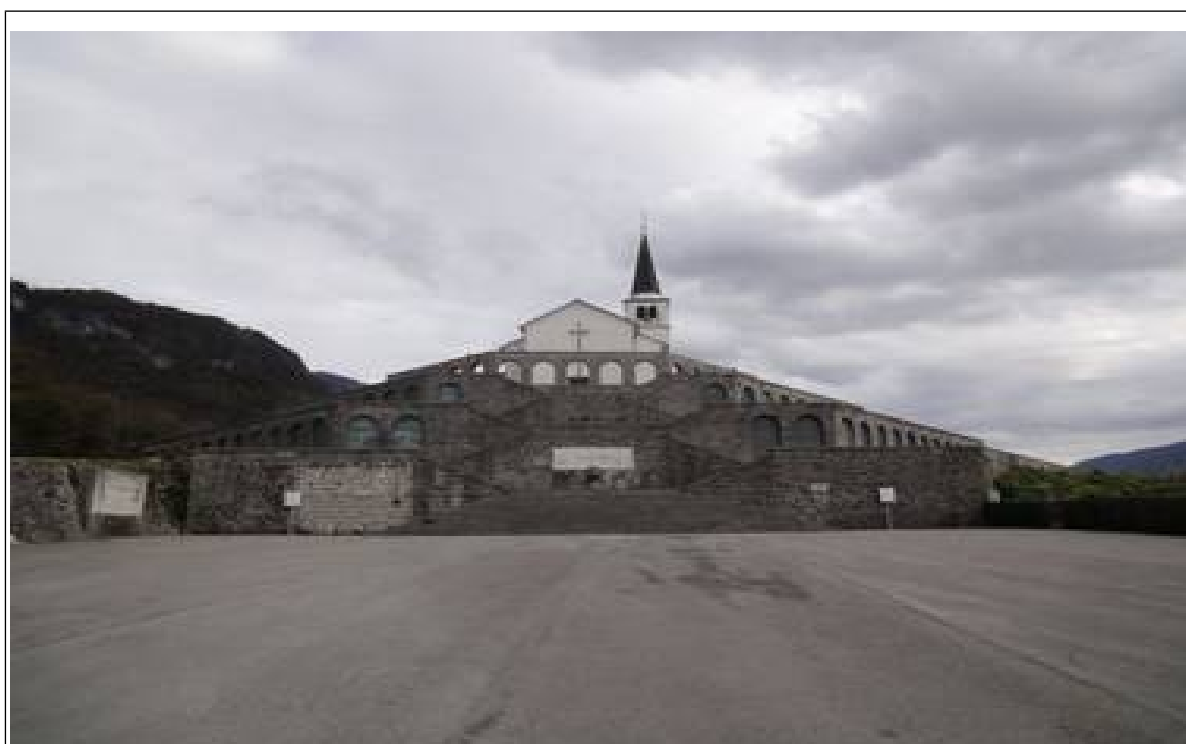
Velegnet til Riverrafting!

1. Verdenskrig var hård ved området.

Venlige påbud er stadig ikke til at tage fejl af!

Byens krigsmonument indviet af Mussolini i 1938. Og så begyndte han forfra!

Vejret er nu ikke det bedste til en "Alpetur". Skyerne hænger lavt, og ind imellem giver de også nedbør. Der bliver dog plads til en lille eftermiddagstur langs floden til turens højdepunkt. Et lille vandfald, der ganske vist ikke minder det mindste om Niagara! Men mindre kan nu også gøre det.

Kobarid. NV-lige Slovenien.

Kobarid.

Tirsdag den 25. oktober. Så går det hjemover i små hurtige etaper på max 400 km. om dagen.

De første 50 km. er ad små, smalle bjergveje, hvor vi endnu engang får klippet sidespejlet af en modkørende bil. Det bliver dog ved skrækken. Spejlene hænger lidt sørgeligt i ledningerne, men er lige til at genmontere.

Nej! Det er ikke på UNESCO's liste.

På vej hjemover.

Første overnatning i **Freilassing** i Tyskland. En lille lidt forsømt by i det gamle DDR, hvor man tilsyneladende har begravet Karl Max, og kastet sig over gamle velkendte guder. Meget iøjnefaldende havde kristendommen tilsyneladende fået en renaissance!

Freilassing.

Freilassing.

Onsdag den 26. oktober. Næste stop **Strullendorf** lidt længere nordpå. Bestemt heller ikke noget at skrive lange beretninger om. Men autocamperpladsen ved sportshallen var udmærket. Bysbørnene var søde! Og man tilbad andre guder!

Strullendorf.

Strullendorf.

Torsdag den 27. oktober. Endnu et bette nøk nordpå til **Bockenem**. Lidt mere tysk bindingsværkidy, og en katedral der i forhold til byens størrelse vel er noget overdimensioneret. Så den er nok fra den katolske periode!

Bockenem.

Bockenem.

Fredag den 28. oktober. Autocamperpladsen i **Flensburg** er en sikker sidste destination inden vi krydser grænsen til Danmark dagen efter. Traditionen tro bliver der altid afsat tid til en lille bytur. "Slingre op ad hovedgaden", en lille "fadbanse" og selvfølgelig en tur forbi Muesumsværftet for at se, om projekterne skrider planmæssigt frem. Og det gør de, selvom det går langsomt.

Flensburg Museumsværft.

Flensburg Museumsværft.

Flensburg Museumsværft.

Lørdag den 29. oktober. Sidste dag på efterårsturen. Vi krydser Storebælt, og er glade for, at vi ikke skal vente på "næste færge". Og selv om nostalgien omkring den gamle overfart stadig lever i bedste velgående – især blandt os tidligere ansatte – må vi med hånden på hjertet erkende, at det trods alt er blevet nemmere. Og broen er en utrolig flot repræsentant for danske ingeniører og deres formåen.

Fiat' ten holdt lige til vi landede hos "ungerne" i Korsør. Så begyndte alarmerne igen at lyse i

instrumentpanelet. Godt gået! Vi humpede til Drøsselbjerg, og må nok indstille os på et større serviceeftersyn hos Fiat i Slagelse.

Det blev ikke den tur vi havde planlagt. Men så blev det noget andet. Og som man siger i erhvervslivet, så er det vigtigt at være *omstillingsparat*. Og det må man sige vi har været på denne tur!

